

Un gran pacte econòmic i social.

■ JOAQUIM DEULOFEU AYMAR

Soci-director de Qualitat, Serveis Empresariums, S.L.

www.qualitats.com

No palem de sentir que ara és el moment per la política Keynesiana, és a dir, per un major intervencionisme de l'Estat. La raó fonamental és el descontrol de l'economia financera amb el resultat dels actius tòxics, i la manca d'inversió del sector privat enfront de la desconfiança latent en el sistema. Certament cal que l'Estat actuï augmentant la despesa, per exemple amb infraestructures per altra banda molt necessàries pel país i eternament pendents d'executar, o actuacions com els 8.000 milions d'euros concedits als Ajuntaments, i els 30.000 milions d'euros per ajudar al sistema financer. Però quins són els resultats que fins ara hem obtingut amb aquesta política intervencionista? el sistema financer no ha traspasat aquest suport públic a les empreses, qüestió aquesta molt greu doncs es donen casos dramàtics de pimes que tot i ser solvents no obtenen crèdit, donat que la banca considera que són projectes de dubtosa viabilitat, i recordem que ara fa un any s'oferien crèdits a tothom sense rigor, prioritant el guany a curt termini.

Bé doncs, ara toca el risc i apostar per dinamitzar l'economia, tots hi tenim un paper important: el sistema financer fent el que en teoria sap fer, li pertoca, i és el seu principal negoci, prestar diners. Les empreses sent emprenedores, prenent riscos, gestionant bé els seus negocis, liderant-los i implicant als seus treballadors en el dia a dia. L'administració pública agilitant els seus procediments administratius; no es pot consentir que un emprenedor vulgui instal·lar un servei de plats precuinats, compri un local i al cap de 18 mesos l'ajuntament encara no li ha atorgat la llicència. L'Estat vigilant que els recursos públics no es malbaratin, incentivant l'activitat econòmica empresarial amb menys pressió fiscal i facilitant la contractació amb un mercat laboral més flexible. Els treballadors potenciant el valor de l'esforç i la seva implicació. Els polítics facilitant un acord de consens. Això és cosa de tots, tothom hi ha de posar de la seva part.

Tenim greus problemes econòmics però jo en destacaria sobretot tres, un dèficit exterior que és junt amb el grec el més gran d'Europa: Espanya compra 100.000 milions d'euros més del que ven i això representa un 9,4% del PIB, tenint en compte que el tant criticat dèficit exterior dels EEUU solament arriba al 4,8% del PIB. El segon els 300.000 milions d'euros que el sector immobiliari

deu al sistema financer. Aquests dos primers problemes són els que poden explicar el per què no arriba crèdit a les empreses i particulars. El tercer i probablement el més important és el gran creixement de l'atur i aquí ja parlem de l'efecte més dramàtic de qualsevol crisi econòmica.

Per altre part també trobem aspectes positius com són la reduïda inflació i els tipus d'interès a la baixa, però lògicament això no és suficient per poder contrarestar l'actual crisi. El que ens manca sobretot és confiança i per aconseguir-la no n'hi ha prou amb promeses que en realitat no es materialitzen. Per aconseguir aquesta confiança caldria actuar amb fermesa i amb capacitat de lideratge a tot nivell, polític, econòmic i social, ens hi estem jugant molt. Per tant és necessari arribar a un gran pacte entre totes les parts, govern, patronals, sindicats i sistema financer, dialogant fins aconseguir el màxim acord possible, que ens doni a tots esperança, confiança i il·lusió, tres aspectes claus perquè l'economia torni al bon camí.

Febrer de 2.009

JOAQUIM DEULOFEU AYMAR